

3. Do akej miery (ak vôbec) má na povinnosti členského štátu, ktorý nedodržel článok 13, vplyv článok 23 (najmä jeho druhý odsek)?
4. V prípade nedodržania článkov 13 alebo 22, aké prostriedky nápravy (ak vôbec) musí vnútroštátny súd poskytnúť na základe európskeho práva s cieľom dodržať článok 30 smernice a/alebo článok 4 ZEÚ alebo článok 19 ZEÚ?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe (Ú. v. EÚ L 152, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Amtsgericht Karlsruhe (Nemecko) 18. júla 2013 —
Barbara Huber/Manfred Huber**

(Vec C-408/13)

(2013/C 274/26)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Karlsruhe

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Barbara Huber

Žalovaný: Manfred Huber

Prejudiciálna otázka

Je zlučiteľné s článkom 3 písm. a) a b) nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (¹),

keď § 28 ods. 1 prvá veta nemeckého Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten [zákon o vymáhaní výživného v styku s cudzími štátmi (Auslandsunterhaltsgesetz — AUG)] stanovuje,

že keď účastník konania nemá obvyklý pobyt v tuzemsku, rozhoduje o návrhoch vo veciach vyživovacej povinnosti v prípadoch podľa článku 3 písm. a) a b) nariadenia (ES) č. 4/2009 výlučne príslušný Amtsgericht v sídle Oberlandesgericht, v ktorého obvode má odporca alebo oprávnený obvyklý pobyt?

(¹) Ú. v. EÚ L 7, s. 1.

**Žaloba podaná 18. júla 2013 — Rada Európskej únie/
Európska komisia**

(Vec C-409/13)

(2013/C 274/27)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Rada Európskej únie (v zastúpení: G. Maganza, A. de Gregorio Merino a I. Gurov, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie Komisie z 8. mája, ktorým sa Komisia rozhodla stiahnuť svoj návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o makrofinančnej pomoci tretím krajinám,

— uložiť Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rada uvádza tri žalobné dôvody na podporu svojej žaloby smerujúcej k zrušeniu rozhodnutia Komisie o stiahnutí návrhu nariadenia v neskoršom štádiu prvého čítania podľa riadneho legislatívneho postupu.

Po prvé Rada tvrdí, že stiahnutie návrhu nariadenia je závažným porušením zásady prenesenia právomocí stanovenej v článku 13 ods. 2 ZEÚ, ako aj zásady inštitucionálnej rovnováhy. Podľa Rady nijaké ustanovenie zmlúv výslovne nezveruje Komisii všeobecnú právomoc stiahnuť návrh, ktorý predložila normotvorcovi Únie. Hoci Rada nespochybňuje existenciu takej právomoci stiahnuť návrh na základe článku 293 ods. 2 ZFEÚ, Komisia túto právomoc nemôže vykonávať diskrečne alebo zneužívajúcim spôsobom. Rada sa domnieva, že stiahnutie takého návrhu v pokročilom štádiu legislatívneho postupu by znamenalo to isté ako priznať Komisii určité právo veta vo vzťahu k spolunormotvorcom Únie. V dôsledku toho by bola Komisia postavená na rovnakú úroveň ako títo spolunormotvorcovia, čo by viedlo k zneužitiu riadneho legislatívneho postupu stanoveného v článku 294 ZFEÚ, prekročeniu práva

legislatívnej iniciatívy Komisie stanoveného v článku 293 ods. 2 ZFEÚ a zbavilo by právo Rady prijímať zmeny a doplnenia, stanovené v článku 293 ods. 1 ZFEÚ, potrebného účinku. Podľa Rady taký výkon právomoci stiahnuť návrh je navyše v rozpore s článkom 10 ods. 1 a 2 ZFEÚ, pretože Komisia by nebola ďalej inštitúciou poverenou výkonnými právomocami, ale zúčastňovala by sa legislatívneho postupu na rovnakej úrovni ako inštitúcie disponujúce demokratickou legitimitou.

Po druhé stiahnutie návrhu nariadenia je takisto porušením zásady lojálnej spolupráce upravenej v článku 13 ods. 2 ZEÚ. Na jednej strane Rada tvrdí, že k stiahnutiu návrhu nariadenia došlo veľmi neskoro. Po skončení trojstranných stretnutí, ktoré sa konali počas fázy prvého čítania („trialógy“), Komisia aj tak stiahla svoj návrh nariadenia v deň, keď Parlament a Rada mali podpísať dohodu, ktorú dosiahli. Na druhej strane Rada Komisii vytýka, že predtým, ako stiahla návrh, nevyčerpala všetky procedurálne možnosti, ktoré existujú v rámci rokovacieho poriadku Rady.

Napokon Rada tvrdí, že napadnutý akt stiahnutia nebol v súlade s požiadavkou odôvodnenia aktov, ktorú stanovuje článok 296 druhý odsek ZFEÚ, Rada Komisii vytýka, že vo svojom rozhodnutí o stiahnutí návrhu neuviedla nijaké vysvetlenie a toto rozhodnutie neuvěřila.

Odvolanie podané 22. júla 2013: Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. mája 2013 vo veci T-19/12, Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) — Impexmetal

(Vec C-415/13)

(2013/C 274/28)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Odvolateľka: Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik S.A. (v zastúpení: P. Borowski, advokát)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozsudok Všeobecného súdu v celom rozsahu a vyhovieť v celom rozsahu žalobe z 9. januára 2012 formou zrušenia rozhodnutia prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 27. októbra 2011,

— v prípade, že sa tomuto návrhu nevyhoví, zrušiť rozsudok Všeobecného súdu v celom rozsahu a vrátiť predmetnú vec Všeobecnému súdu na nové konanie,

— zaviazat druhé strany v odvolacom konaní na náhradu trov konania, vrátane trov konania, ktoré vznikli odvolateľke pred odvolacím senátom a námietkovým oddelením Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu, ako aj v konaní pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009⁽¹⁾ tým, že ho uplatnil na skutkový stav, na ktorý sa tento predpis nevzťahuje.

Podľa odvolateľky došlo k nesprávnemu uplatneniu vyššie uvedeného predpisu preto, že Všeobecný súd sa mylne domnieval, že ochranná známka odvolateľky je podobná ochrannej známke vedľajšieho účastníka konania a v dôsledku toho existuje pravdepodobnosť zámery verejnosťou. Odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd nezohľadnil, že:

— tovary spadajúce pod „stroje a obrábacie stroje“ označené ochrannou známkou odvolateľky a tovary spadajúce pod „ložiská“ označené ochrannou známkou vedľajšieho účastníka konania sa vyznačujú značnými rozdielmi a istotne nie sú navzájom sa dopĺňujúcimi tovarmi,

— ochranná známka odvolateľky a ochranná známka vedľajšieho účastníka konania vykazujú podstatné rozdiely z optického hľadiska,

— ochranná známka odvolateľky obsahuje slovný prvok vo forme podstatného mena „Kraśnik“, čo má podstatný vplyv na rozdiely u porovnávaných ochranných známok z optického, fonetického a koncepčného hľadiska,

— ochranná známka odvolateľky a ochranná známka vedľajšieho účastníka konania vykazujú podstatné rozdiely z fonetického hľadiska,

— ochranná známka odvolateľky predstavuje časť názvu jej firmy a tento názov sa používal dlhý čas pred dátumom prihlásenia známky,

— táto ochranná známka je historicky odôvodneným rozlišujúcim označením odvolateľky,

— uvedené ochranné známky dlhý čas pokojne spoločne existovali na jednom trhu,